

Remissvar M2022_01470 EU-kommissionens förslag till förordning om restaurering av natur

Här följer Bergvik Skog Östs remissvar på EU-kommissionens förslag till förordning om restaurering av natur.

Bergvik Skog Östs synpunkter på förslaget

Vi instämmer med EU-kommissionen att det behövs storskaliga åtgärder för att restaurera ekosystem och för att bevara den biologiska mångfalden på sikt, i synnerhet i ljuset av pågående klimatförändringar. Vi behöver göra mer i arbetet med biologisk mångfald och förutsättningarna för funktionella ekosystem samtidigt som vi är fortsatt beroende av att ta ut skoglig råvara. Vi är dock starkt kritiska till den modell som föreslås i kommissionens förslag till förordning om restaurering av natur. Våra motiv till kritiken följer nedan.

Subsidiaritetsprincipen

Först av allt konstaterar vi att förslaget innebär en överreglering av vårt nationella skogsbruk, detta är inte förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Därutöver ser vi en överhängande risk att ytterligare överreglering tillkommer allteftersom i och med att kommissionen enligt förslaget till förordning förbehåller sig rätten att komma med delegerade akter.

Markägarperspektiv saknas

Förslaget till förordning saknar ett svenskt perspektiv avseende ägarförhållanden av svensk skog och mark i övrigt. Förslaget är skrivet för stater och förslagets i procent omfattande målbilder kräver statlig tillgång till mark att restaurera i enlighet med detta. Men i Sverige saknar staten tillgång till de arealer skog och mark som krävs för restaureringsmålen i förslaget. För ett land med över 300 000 skogsägare är det ytterst oklart vems mark som ska tas i anspråk för restaurering. För ett så pass omfattande och starkt reglerat restaureringsarbete krävs i en svensk kontext en förankring hos markägare. Eftersom de restaurerade ekosystemtjänsterna kommer alla i samhället till gagn så bör kostnaderna åläggas samhället. Förslaget saknar egentligen kostnadsanalys men det nämns exempelvis finansiering genom LIFE-projekt, det täcker kostnader för åtgärder men det ger ingen ersättning till markägaren som inte kan bruka marken som tidigare. Den markägare som inte längre kan nyttja marken bör få ersättning även för fortsatt upprätthållande av ekosystemtjänster.

Restaurering från vad och till vad?

Vi kan inte i avgöra exakt vilka effekter förslaget skulle få i och med att en definierade faktor är hur Sverige väljer att rapportera tillståndet i svensk natur. I tidigare rapporteringsstruktur har Sverige valt ett förindustriellt referensstadium medan andra länder utgår från tillståndet vid inträdet till EU. Däremellan ligger en vid skillnad för hur stora arealer som ska restaureras och som lägger en orimlig börda på Sverige i förhållande till övriga. Den svenska och den finska skogen ska inte användas som alibi för att övriga i Europa ska kunna fortsätta i samma utveckling som tidigare.

Kommissionens förslag innehåller ett antal oklarheter som termen "satisfactory levels" vilka behöver preciseras. Mängden död ved som föreslås som indikator är en bred term med många olika undergrupperingar, vissa av dessa som silverstubbar och torrakor har leveranstider på flera hundra år. Överlag är leveranstiderna för västlig taiga betydligt längre än utrymmet inom målbilderna i förslaget. Dessutom trycker förslaget på användningen av data som inte är de bäst tillgängliga utan har visat sig ge en felaktig bild av den svenska situationen.

Det är viktigt att den positiva utveckling av strukturer och frivilliga avsättningar och åtaganden som har skett sedan 1990-talet synliggörs som en del i restaureringen av den svenska skogen. Arbetet med restaurering av natur pågår redan idag i och med ett antal frivilliga initiativ. Därutöver finns ett antal marknadsbaserade initiativ för att arbeta med ekologisk kompensation och restaurering. Dessa bör understödjas och tas till vara som en del av en nationell strategi för restaurering av natur och ett hållbart nyttjande och bevarande av skog och annan mark.

Som markägare för vi dialoger med länsstyrelser bland annat kring våra frivilliga avsättningar. Respektive länsstyrelse har långa listor med områden som de önskar omföra till formellt skyddade naturreservat, merparten av dessa områden är helt eller delvis redan frivilligt skyddade av oss. Viktigt här att poängtera att för oss är det ett långsiktigt skydd även om det är frivilligt. Vi medverkar gärna till bildandet av formellt skydd på vår mark men vill även att våra frivilliga avsättningar ska ha fortsatt höga naturvärden och att de erkänns i nationell statistik som skyddad skog. I och med att länsstyrelser tycker att våra avsättningar är tillräckligt biologiskt värdefulla att skydda som reservat så ser vi ingen anledning till att våra frivilliga avsättningar inte skulle vara en del av den nationella statistiken för skyddad skog. I synnerhet i det material som rapporteras till EU är det därför viktigt att tydliggöra även dessa frivilliga initiativ. Vi är som markägare villiga att arbeta för ökad transparens kring våra frivilliga avsättningar för att öka möjligheten att använda markerna i offentlig statistik bland annat till EU. Det handlar således om kostnadseffektivitet. Varför ska ytterligare ekonomiska resurser tas i anspråk för att skydda något som är skyddsvärt men som redan är skyddat? Lägg hellre de ekonomiska resurserna på en inkluderande och transparent offentlig statistik som kan tillämpas även i rapporteringen i EU.

Avslutning

Även om vi emotsätter oss kommissionens förslag så anser vi heller inte att Sverige kan ignorera behovet av en nationell strategi för restaurering av ekosystem och resurseffektivt bevarande av biologisk mångfald. Vi behöver fortsatt kunna nyttja skog och mark för produktion av bland annat de skogliga resurser samhället kräver därför måste Sverige som nation hantera den övergripande problematiken: hur ska bevarande och nyttjande kombineras hållbart och långsiktigt? Sveriges politiker måste fastställa riktning och mål för skogspolitiken och därtill säkerställa medel för att bedriva den politiken långsiktigt. Den svenska politikens ovilja att sätta ner foten har satt oss markägare med flera i en rävsax där EU anser sig nödgade att gå in och detaljstyra det som är ett uppenbart nationellt intresse.